

ved selve Fyret, anseer jeg for fuldkommen afgjort, da det ikke kan være en tilfredsstillende Ordning, at Personalet boer langt fra Fyret. Jeg samtykker i, at dette Spørgsmaal foreløbig ud sættes, og anbefaler saaledes det oprindelige Forslag med den af Udvalget forlangte Nedsættelse. Jeg skal dog med Hensyn til en Yttring af den ærede Ordfører bemærke, at det er ikke Meningen at flytte Taarnet; men det gamle Fyrtaarn vil blive staaende, hvor det er, og et nyt vil blive opført paa et andet Sted. — Den Anbefaling, der er bleven fremsat til Marineministeren, om at tage under Overveielse, om ikke Olieforsyningen burde ordnes anderledes, skal jeg naturligviis stænke al den Opmærksomhed, som den fortjener. Jeg seer ikke ganske klart i dette Forhold nu; thi naar Staten faaer Tolden for den Olie, som den kjøber og paa den anden Side betaler Olien saa meget dyrere, kan jeg ikke ganske see den finantsielle Betydning af den anbefalede Forholdsregel — De andre Forslag under Nr. 23, 24 og 25, som ere tiltraadte af Udvalget, skal jeg tillade mig at anbefale. Jeg skal endnu ligesoverfor en Yttring, der kom fra det ærede Medlem fra Holbæk (Dinesen), bemærke, at jeg fuldstændig erkjender Vigtigheden af, at Danmark indtager sin Plads blandt de europæiske Nationer, som lade anstille meteorologiske Observationer, og som udverle Udbyttet af disse Observationer med andre Lande, sigtende til paa den Maade at komme til en Erkjendelse af, hvorledes man kan til en vis Grad forudsee og forudsige Veirforandringer. Det er mig ikke ubekjendt, at der i Udlandet er gjort en Deel i den Retning, som ogsaa antydet af det ærede Medlem, og det er mig heller ikke ubekjendt, at der er Videnskabsmænd her i Landet, som modsætte sig en saadan Foranstaltning og ansee den for at være uphilsophist, om jeg saa maa sige, som ikke troer paa denne praktiske Anvendelse af Meteorologien; men jeg troer, at de Resultater, der foreligge, ere allerede tilstrækkelige til at godtgjøre Vigtigheden af saadanne Foranstaltninger, og jeg kan kun sige, at der fra Marineministerens Side gjerne vil blive budt Haand til hos os at indføre saadanne Observationer, som maaskee bedst kunne ordnes i Forbindelse med

Fyrene. Der findes Fyrstationer paa vore Kyster, som kunne være særdeles egnede til at anstille saadanne Observationer, og jeg troer saaledes, at vi uden synderlig Beføstning ville kunne komme til at deeltage i den almindelige europæiske Bestræbelse henimod det Maal, som blev nævnt.

II. Sags: Den høitærede Krigsminister har upaatvivlelig en betydelig Overvægt i Forhandlingen. Det have vi Alle lært, og det skulle vi Alle erkjende; men jeg troer, at den høitærede Ministers alle bedste Foredrag ikke vilde lide Noget, om han snurrede lidt mindre rundt med, hvad andre Medlemmer have sagt. Jeg har f. Ex. ikke benyttet „Den danske Løds“ paa den Maade, hvorpaa den ærede Minister vilde have, at jeg skulde have benyttet den, men jeg har anført „Den danske Løds“ som en Autoritet, der viste os, hvorledes Tilstanden var i 1850, og saa har jeg sagt, at den ikke var saa daarlig, men desuagtet have vi betydelig forbedret den. Det er altsaa ikke ganske correct — jeg gjentager det — af den høitærede Minister at udlægge mine Ord saaledes, som han gjorde. — Der kom en Bemærkning fra den høitærede Minister, som jeg ikke rigtig forstod. Skal Taarnet flyttes, eller skal der være to Taarne? Gfier hvad der er meddeelt, kan jeg ikke faae Andet ud af det, end at man vil flytte det ene Taarn, der er, — jeg troer 40 Fod lavere ned —; men nu sagde den høitærede Minister, at Taarnet ikke skulde flyttes (Berg: Det er et nyt Taarn!) Na, ja, det er altsaa en Misforstaaelse. Da jeg gif herop, tænkte jeg, at et eller andet Medlem mulig kunde gjøre Indvending imod mit Vædringsforslag paa Grund af det Forhold, hvori vi ere komne til europæiske Magter, ja til Nordamerika, om Bedligholdelsen af vort Fyrvæsen, men jeg gif sandelig ikke herop i den Tanke, at den ærede Minister vilde fremdrage dette Punkt paa den Maade, som han gjorde. Den høitærede Minister talte om vore Forpligtelser, og at vi ikke burde lade os kræve for, men burde forekomme Betalingen af den Gjæld, hvori vi vare; de Forpligtelser, der hvilede paa os, skulde bringe os til at blive ved med at bygge